

Іван Федорович Драч

Іван Федорович Драч —
український поет, перекладач,
кіносценарист, драматург,
державний і громадський
діяч. Перший голова
Народного Руху України
(1989). Герой України (2006).

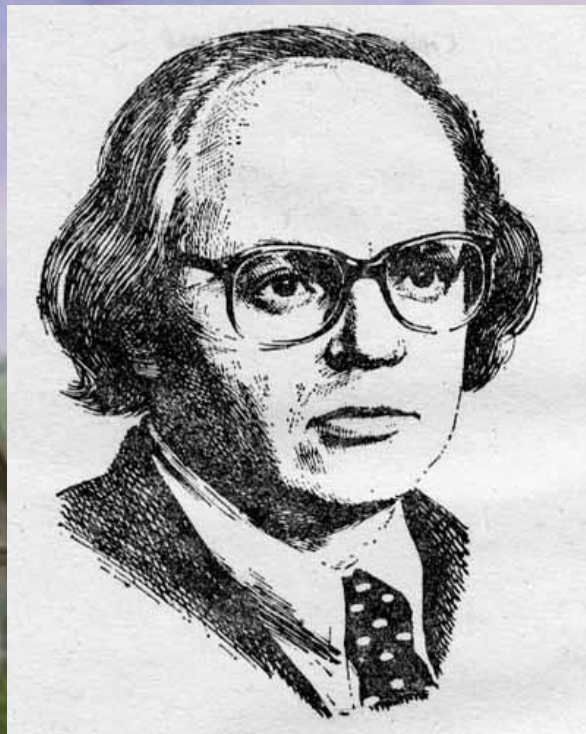

Народився в родині робітника радгоспу 17 жовтня 1936 року в селі Теліжинці Тетіївського району Київщині.

Після закінчення Тетіївської середньої школи викладав російську мову й літературу в семирічці села Дзвіняче Тетіївського району.

1955–1958 служив у армії.

-
- A soft-focus painting of a still life. In the center, a clear glass vase holds a bouquet of flowers, including purple and yellow blossoms. The vase sits on a light-colored wooden surface. In the foreground, a gold-toned wristwatch with a round face and a leather strap lies on the surface. The background is a warm, textured wash of light colors.
- ❖ Від 1958 навчався у Київському університеті. Виключений за політичні погляди.
 - ❖ У вересні 1961 перейшов на заочний відділ і став працювати в редакції газети «Літературна Україна».
 - ❖ Закінчив Вищі сценарні курси в Москві. Тоді ж написав перші вірші, деякі з них були критичними по відношенню до радянської влади.
 - ❖ Член КПРС в 1959-1990 рр.

До того ж часу відносяться перші контакти Івана Драча з українськими дисидентами. Однак після їх розгону та арештів радянським режимом Іван Драч написав відкритий лист, у якому каявся в своїх зв'язках з дисидентами (травень 1966), після чого стосунки Івана Драча і офіційної влади суттєво покращились. У 1976 він отримав Державну премію УРСР ім. Т. Г. Шевченка за свою збірку віршів. У 1983 Івану Драчу було присуджено Державну премію СРСР з літератури.

Іван Драч працював у газетах «Літературна Україна» і «Батьківщина», а також на кіностудії ім. О. П. Довженка. Після початку Перебудови відновив контакти в дисидентських колах.

На І з'їзді Народного Руху України за перебудову 7-10 вересня 1989 р. був обраний його головою

З 28 лютого по 4 грудня 1992 він був співголовою НРУ разом з В'ячеславом Чорноволом і Михайлом Горинем.

Пізніше очолив громадську організацію — Товариство "Україна-Світ".

Весною 1990 р. обраний депутатом Верховної Ради України від Артемівського (№ 259) виборчого округу.

З березня 1998 по квітень 2002 — Народний депутат України 3-го скликання

На парламентських виборах 31 березня 2002 р. І. Драч виступав у списку «Нашої України» під номером 31. Таким чином, він втретє стає членом Парламенту України.

За творчу діяльність був нагороджений Державною премією ім. Т. Шевченка за збірку поезій «Корінь і крона», Державною премією СРСР, орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня, а в 2006 році Іван Драч удостоєний звання Героя України.

На творчість Івана Драча
вплинули:

- Праці Олександра
Довженка
- Творчість раннього Павла
Тичини
- Поети «Розстріляного
відродження»
- Модерна європейська
література.

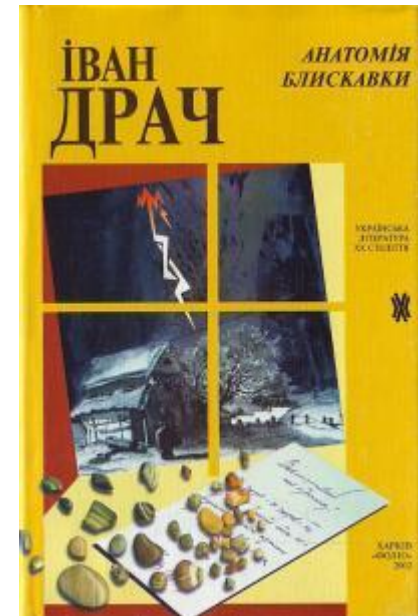
Творчість Івана Драча можна поділити на три етапи:

1. **Ранній** (1961 – 1972), характеризується невтомними пошуками нових образів та експериментами з формою. («Ніж у сонці» 1961р., «Соняшник» 1962р., «Протуберанці серця» 1965р., «Балади буднів» 1987 р., «До джерел» 1972р.)
2. **Мистецька самореалізація** (1973 – 1986), позначений образним та жанровим багатством різноманіттям естетичних відкриттів, утвердженням на засадах немодерністського стилю. («Корінь і крона» 1974р., «Київське небо» 1976р., «Сонячний фенікс» 1978р., «Сонце і слово» 1979р., «Американський зошит» 1980 р., «Шабля хустина» 1981р., «Теліжинці» 1985 р.)
3. **Зрілий** (з 1986 року до наших днів).

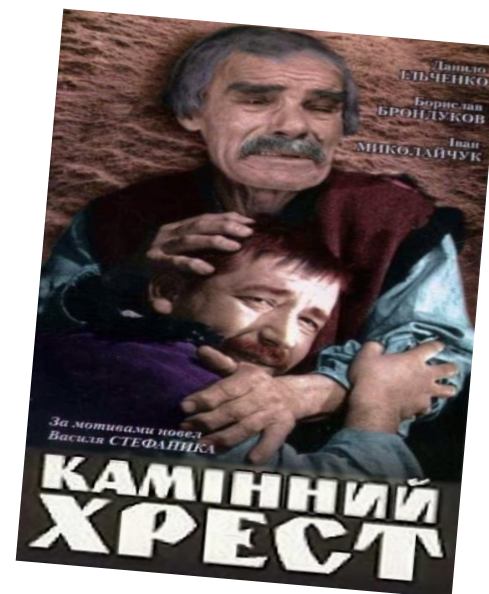
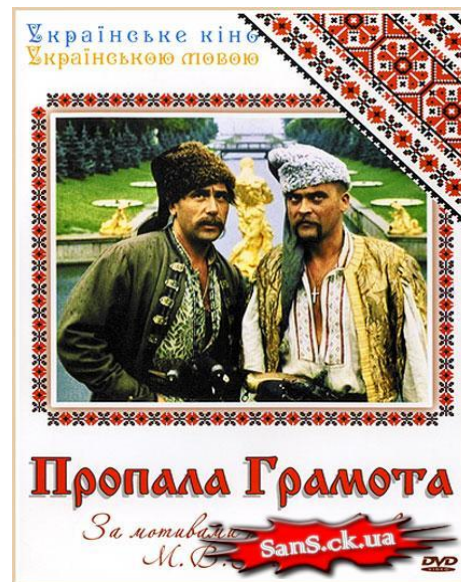
Збірки поезій

- «Соняшник» (1962).
- «Протуберанці серця» (1965).
- «Балади буднів».
- «Поезії» (1967).
- «До джерел» (1972).
- «Корінь і крона» (1974).
- «Київське небо» (1976).
- «Дума про вчителя» (драматична поема, 1977).
- «Сонячний фенікс» (1978).
- «Сонце і слово» (1978).
- «Американський зошит» (1980).
- «Січнева балада 1924 року» (1980).
- «Шабля і хустина» (1981).
- «Драматичні поеми» (1982).
- «Київський оберіг» (1983).
- «Соняшник» (1985).
- «Теліжинці» (1985).
- «Храм сонця» (1988).

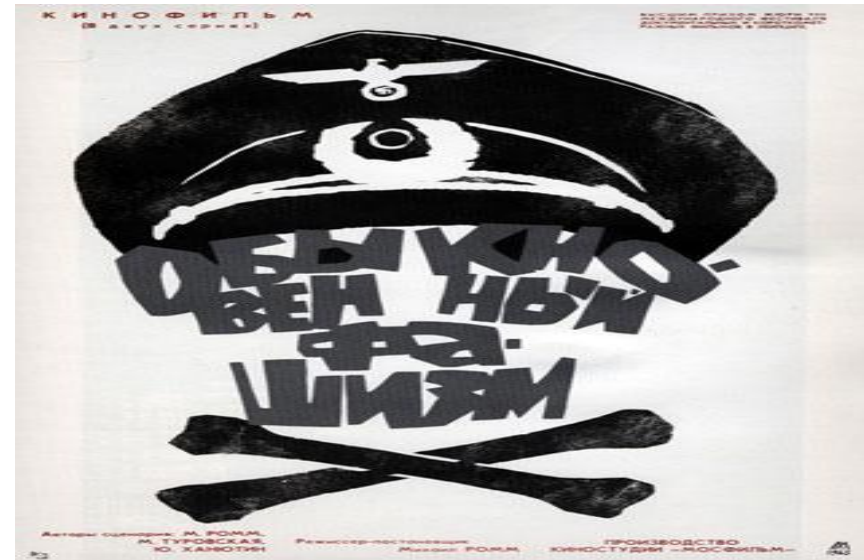
Кінематографічні роботи

- Автор сценаріїв фільмів:
- «Криниця для спраглих» (1964),
- «Камінний хрест» (1968),
- «Іду до тебе» (1971),
- «Пропала грамота» (1972),
- «Дід лівого крайнього» (1974),
- «І в звуках пам'ять відгукнеться...» (1986),
- мультфільму «Крила»,
- «Вечори на хуторі біля Диканьки» (1983),
- «Мама рідна, любима» (1986, у співавт.),
- «Вінчання зі смертю» (1992, у співавт.),
- «Таємниця, забрана Чингісханом» (2001)

Провідні теми і проблеми

- Кохання не тільки в межах суб'єктивного, а й об'єктивного;
- Тема засудження фашизму в усіх проявах;
- Роздуми над призначенням поета і поезії, сутністю мистецтва;
- Творча свобода;
- Екологічні проблеми;
- Хліб-святиня, символ міцної родини, життя, гостинності
- Краса і потворність людської душі
- Доля звичайної людини

Творчість І. Драча набула широкої популярності і в нашій країні, і в зарубіжжі. Його поезії відомі в перекладах на російську (кілька окремих видань), білоруську, азербайджанську, латиську, молдавську, польську, чеську, німецьку та інші мови, і кількість перекладних видань зростає.

